

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Kardos Gyula ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Stalmár Hajnalka ügyvéd által képviselt **I.r. alperes** és **II.r. alperes** ellen kártérítési felelősség megállapítása iránt indított perében a Komárom- Esztergom Megyei Bíróság 2009. október 30. napján kelt, 9.P.21.219/2008/11. számú ítéletével szemben az I.r. alperes részéről 12. sorszámmal bejelentett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I.r.alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - 24.000.(Huszonnégyezer) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felszámolás alatt álló "A" Kft. -nek a felperes gazdasági társaság a felszámolója, ügyvezetői korábban az I.r. és II.r. alperesek voltak. A Kft. 2006. tavaszán befejezte gazdálkodási tevékenységét, 2006. december 31. napján a mérlegadatok szerint 5.144.000 Ft pénzeszközzel rendelkezett ugyanakkor 1.546.000 Ft rövidlejáratú kötelezettsége volt.

Az I.r. és II.r. alperesek **ország 1-i** fióktelep létesítésének céljából bízták meg "**B**", akinek feladata volt, hogy a cég számára fuvarmegbízásokat közvetítsen, valamint fióktelep működtetésére alkalmas ingatlant keressen, készítse elő a cég székhelyének áttételét és tájékoztadjon a hitelfelvétel lehetőségeiről. E megbízás teljesítése érdekében "**B**" 2007. év nyarán két-három alkalommal járt **Ország 1-ben**, azonban sem hitelfelvételre, sem az "A" Kft. részére fuvarmegbízásokra ezen alkalmakkor nem került sor. Az "A" Kft. nevében eljáró I.r. alperes és a perben nem álló "**C**" között 2007. március 30-i dátummal adásvételi előszerződés jött létre a **ország 1-i** ... területén ... számú tulajdoni lapon felvett 105 m2 nagyságú ingatlanra. A vételár a szerződés 2./ pontja szerint 25.500.000 Ft volt, amelyet az adásvételi előszerződés aláírásától számított 90 napon belül volt köteles a vevő Kft. megfizetni azzal, hogy az előszerződés aláírását megelőzően már 5.100.000 Ft foglalóként az eladó részére átadásra került. A fennmaradó vételárhátralék kiegyenlítésére 2007. június 30.

napjáig került volna sor, azonban a Kft. a vételárat nem fizette meg, így az adott foglalt elvesztette.

A 2007. május 2-án benyújtott hitelezői kérelem alapján a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2007. október 25. napján jogerőre emelkedett és a Céglözlönyben 2007. november 15. napján közzétett Fpk.11-07-070498/3. szám alatti végzésével elrendelte az "A" Kft. felszámolását, majd 11. sorszám alatti, 2009. március 12. napján jogerőre emelkedett végzésével a felszámolási eljárást egyszerűsített módon befejezte és az adós gazdálkodó szervezetet megszüntette.

- o - o - o -

A felperes keresetében a Cstv. 33/A. § /1/ bekezdésére alapítottnak annak megállapítását kérte, hogy az alperesek ügyvezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezzel a társasági vagyonban 5.100.000 Ft vagyoncsökkenést okoztak.

Arra hivatkozott, hogy a foglalt kifizetések az alperesek mint az adós kft. ügyvezetői ésszerűen előre láthatták: a tevékenységet már nem folytató Kft. az adásvételi szerződés szerinti vételárat nem lesz képes kielégíteni. Az ügyvezetők feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el. Előadta továbbá, hogy az "A" Kft. a felszámolás kezdő időpontját megelőzően éves beszámolója letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének nem tett eleget, ezért a hitelezői érdeksérelmet a Cstv. 33/A. § /2/ bekezdése alapján vélelmezni kell.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a cég működésének utolsó fázisában 2006. év elején jutottak arra az elhatározásra, hogy **Ország 1** felé fognak terjeszkedni, ahol fióktelepet akartak nyitni. Ebben az "A" Kft. könyvvizsgálójának fia, "B" nyújtott számukra segítséget. Az I.r. alperes személyes nyilatkozatában előadta, 2006. év közepén már tudatosodott benne, hogy ez az üzlet - nevezetesen a fióktelep megnyitása - nem fog megvalósulni. A **ország 1-i** fióktelepet úgy kívánták létesíteni, hogy jelzáloghitelből vásároltak volna ingatlant, a vállalkozást pedig **ország 1-i** állami pályázati pénzekből indították volna be. Hivatkoztak arra is, hogy az ingatlan vásárlásához igénybe venni kívánt banki hitel mellett 20 %-os önerővel rendelkeztek, amelyet foglalként megfizettek. Az I.r. alperes előadta azt is, hogy az adásvételi előszerződés megkötésekor azt még nem tudta, hogy a teljes vételárat miből fogja a Kft. megfizetni tekintettel arra is, hogy az ingatlan megvásárlásával kapcsolatos bankhitelek a pénzintézetekkel "B" tárgyalt eredménytelenül.

Az előszerződés 13./ pontjában a felek a **ország 1-i**...Megyei Bíróság kizárólagos illetékességét kötötték ki, így nincs arra módjuk és lehetőségük, hogy az általuk kifizetett foglaltot visszaköveteljék.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletében megállapította, hogy az I.r. és II.r. alperesek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az "A" Kft-re vonatkozó ügyvezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezzel a társasági vagyonban 5.100.000 Ft vagyoncsökkenést okoztak. Egyúttal kötelezte őket egyetemlegesen 21.000 Ft le nem rótt eljárási illeték megfizetésére, valamint

arra, hogy a felperes részére fizessenek meg 15 napon belül bruttó 30.000 Ft összegű perköltséget.

Az elsőfokú bíróság megállapította, az I.r. alperes a 2007. március 30-i szerződés aláírása és a foglaló kifizetése előtt teljes információ hiányban, az üzleti kockázat mérlegelését mellőzve döntött úgy, hogy a cég akkori teljes készpénzeszköz állományával egyező összegű foglalót kifizeti. Az I.r. és II.r. alperesek az előszerződés megkötésekor előre láthatták, hogy az ekkor már tevékenységet nem folytató "A" Kft. a teljes vételárhátralékot nem lesz képes kielégíteni, és így az adott foglalót el fogja veszíteni, illetőleg nem fogja tudni kielégíteni rövid lejáratú egyéb kötelezettségét sem. Az elsőfokú bíróság ítélete szerint az alperesek racionális indokát nem tudták adni annak, miért fizették ki a Kft. nevében az **ország 1-i** ingatlanra a foglalót. "B" tanúvallomása alapján megállapította, hogy az **ország 1-i** telephely létesítésével kapcsolatban sem a tanú, sem az ügyvezetők hitelfelvételre irányuló konkrét tárgyalásokat nem folytattak, a cégnek fuvarmegrendelése nem voltak. Az I.r. és a II.r. alperesek elmulasztották az éves beszámoló letétbe helyezését, és közzétételét is. Az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 123. §-ában, valamint a Cstv. 33/A. §-ában írtakra alapította. A perköltségről a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen az I.r. alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig a felperes keresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kontradiktórius eljárás alapelvét sérti, hogy az eljárás során a felperes nem jelent meg, és az sem bizonyított, hogy az ingatlan teljes vételárát a "A" Kft. nem lesz képes kielégíteni. Sérelmezte, hogy az eljárás jelentős részében jogi képviselő nélkül eljáró alpereseket az elsőfokú bíróság nem oktatta ki az őket terhelő bizonyítási kötelezettségről. Ezért az alperesek nem tudták bizonyítani, hogy joggal bíztak abban, változatlan gazdasági környezet esetén cégük fizetőképessége a korábbiaknak megfelelően alakul és az adásvételi szerződés teljesedésbe megy. Kifogásolta, hogy az I.r. és II.r. alperesek egyetemleges felelősségét az elsőfokú bíróság annak ellenére állapította meg, hogy az alperesek személyes nyilatkozata alapján megállapítható, ténylegesen az I.r. alperes foglalkozott csak a cég irányításával. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete "B" tanúvallomásán alapul annak ellenére, hogy a tanúvallomás zavaros, önellentmondásos és hézagos volt. Ugyancsak kifogásolta, hogy az elsőfokú eljárásban az I.r. alperes ügyvéd részére meghatalmazást adott, ez azonban még az ítélet fejrészből sem derül ki, az eljáró jogi képviselőt az ítélet nem tünteti fel.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, az így beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte, azok alapján helyes tényállást állapított meg és az abból levont jogi következtetése is helytálló. Az ítélet tábla az elsőfokú végzés indokolásában foglaltakkal is egyetért.

Ezért az ítélet az elsőfokú ítéletet annak helyes indokai alapján hagyta helyben, azokra ezúttal csupán hivatkozik (Pp. 259. §, 254. § (3) bekezdés).

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

Nem osztotta az ítélet az I.r. alperesi álláspontot, amely szerint a felperes meg nem jelenése sérti a kontradiktórius eljárás elvét, ugyanis a felperes személyes részvétele nem volt kötelező az elsőfokú peres eljárás során, őt a bíróság nem idézte személyes megjelenési kötelezettséggel.

Alapítványul hivatkozott az I.r. alperes arra fellebbezésében, hogy nem tisztázott, az "A" Kft. képes lesz-e kifizetni az adásvételi előszerződésben meghatározott vételárhátralékot: ilyen teljesítés ezidáig nem történt, és az "A" Kft. ellen folyamatban volt felszámolási eljárás befejezésével a kötelezettségét a Kft. már nem is tudja teljesíteni. A felperes a Cstv.33/A.§ (1) bekezdésében foglaltak alátámasztására a keresetlevélhez csatolta az adásvételi előszerződést és a gazdasági társaság mérlegeit, míg a Cstv.33/A.§ (2) bekezdésének alapjául a cégkivonat 97. pontja szolgált, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy az alperesek a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tettek eleget az adós cég éves beszámolója letétbehelyezési és közzétételi kötelezettségének.

Iratellenesen állította az I.r. alperes, hogy az elsőfokú bíróság nem oktatta ki a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettségről. A 9.P.21.219/2008/8. számú jegyzőkönyvben a bizonyítási teherről való tájékoztatás rögzítésre került, amely okiratot az I.r. alperes részére 2009. szeptember 10. napján kézbesítették.

A Cstv.33/A.§ -ában foglalt feltételek fennállása tekintetében helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, az alperesek nem tudták igazolni, hogy indokolt, ésszerű döntést hoztak a gazdálkodás körében.

Az alperesi ügyvezetők egyetemleges felelőssége tekintetében helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság. Jelen ügy elbírálásánál nincs jelentősége azon I.r. alperes által felhozott érvelésnek, mely szerint kizárólag ő foglalkozik a gazdasági társaság ügyeivel, irányításával.

A Gt. 30.§ (3) bekezdése szerint a gazdasági társaság fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkeztét követően, a vezető tisztségviselők ügyvezetési feladataikat a társaság hitelezői érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. Külön törvény e követelmény felróható megszegése esetére, ha a gazdasági társaság fizetéseképtelenné vált, előírhatja a vezető tisztségviselők hitelezőkkel szembeni helytállási kötelezettségét.

A Cstv. § 33/A.§ (1) bekezdése szerint, ha a gazdálkodó szervezet vezetői többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges. (Ptk.337.§. (1) bekezdés)

Az I.r. alperes fellebbezésében "B" tanúvallomásának értékelését is kifogásolta. Ezzel kapcsolatban az ítélet az arra a megállapításra jutott, hogy a megyei bíróság a tanú

vallomását a többi rendelkezésre álló bizonyítékkal összhangban - az alperesek nyilatkozatai, a csatolt okiratok alapján - megfelelően mérlegelte, a tényállást helyesen állapította meg.

A másodfokú eljárás során megtartott tárgyaláson az I.r. alperes jogi képviselője írásban kérte a tárgyalás elhalasztását tekintettel arra, hogy 2010. április 27. napján kapott meghatalmazást és ezért érdemben nem tudta áttekinteni a rendelkezésre álló iratokat. Az egyoldalú kérelem alapján - a Pp.151.§. (1) bekezdésére figyelemmel - a kérelem teljesítésére nem volt lehetőség.

A felperesnek a másodfokú eljárásban megtérítést igénylő, igazolt költsége nem merült fel, ezért ebben a körben az ítéletábra a döntést mellőzte.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a bíróság a fellebbezési eljárásban pervesztes felperest a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében kötelezte.

Győr, 2010. április 28. napján

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Szalay Róbert sk.**
előadó bíró

Dr. Hammer Sándor sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: